

2. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII // Відомості Верховної Ради України. — 2016. — № 30. — С. 5. — Ст. 542.
3. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень: Наказ Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5 // Офіційний вісник України. — 2012. — № 27. — С. 23. — Ст. 1018.

Сандул Яна Миколаївна

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного права,
кандидат юридичних наук

УПРАВЛІНСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ ВИКОНАВЧИХ ОРГАНІВ МІСЦЕВИХ РАД З ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Однією з актуальних проблем адміністративно-правової науки і практики, якій останнім часом приділяється велика увага, є визначення і характеристика управлінських зв'язків між органами публічної влади. Про доцільність визначення на законодавчому рівні субординаційних зв'язків між органами виконавчої влади, виокремлення повної і часткової підлеглості йшла мова ще в Концепції адміністративної реформи в Україні [1].

У сучасній науці визначено типи управлінських зв'язків і здійснено їх класифікацію, проте сформульовані пропозиції щодо їх удосконалення не отримали належного закріплення в законодавстві. Крім того, недостатньо дослідженими є управлінські зв'язки саме виконавчих органів місцевих рад як суб'єктів державного управління з органами виконавчої влади і місцевого самоврядування, що, на наш погляд, являє особливий інтерес, враховуючи об'єм, природу і структуру повноважень указаних органів.

Як відомо, у науковій літературі, серед інших, виокремлюють субординаційні, координаційні і реординаційні відносини, або управлінські зв'язки. В.А. Дерещь зазначає, що розмежування субординаційних, координаційних та реординаційних відносин у системі органів виконавчої влади необхідно здійснювати за ознакою способу досягнення кінцевого результату перебування органів в управлінських відносинах. При субординаційних та реординаційних відносинах кінцевий результат досягається діяльністю однієї із сторін, а при координаційних відносинах — сумісною діяльністю сторін [2, с. 31-32].

Загальновідомо, що домінуючою формою управлінських зв'язків у державно-владних відносинах є субординація [3, с. 43]. Субординація розглядається як відносини між суб'єктами

управлінської діяльності, які виражають підлеглість одного суб'єкта іншому в процесі управління єдиним об'єктом [4, с. 174]. Характеризуючи субординаційні відносини, особливу увагу слід звернути на те, що на сучасному етапі існування системи органів виконавчої влади за наявності субординаційних відносин вищестоящий орган не лише вимагає виконання тих або інших вказівок, але й створює умови для їх належного виконання [5, с. 154]. У нормативно-правових актах це закріплюється як «здійснення методичного забезпечення», «надання рекомендацій», «здійснення організаційно-методичного керівництва», «сприяння», «надання організаційно-методичної і консультативної допомоги, роз'яснень» [2, с. 47].

Координація розглядається як тип соціальної взаємодії, коли сторони є як рівноправними партнерами, і ґрунтується на взаємній зацікавленості сторін стосовно узгодження свого управлінського впливу на один і той же об'єкт. Щодо координаційних зв'язків, слід зазначити, що, як уявляється, такі зв'язки можуть виникати як між органами, що знаходяться в стосунках влади-підпорядкування, так і між органами, що не знаходяться у таких відносинах. Причому, на місцевому (у т.ч. регіональному) рівні, враховуючи що органи місцевого самоврядування не знаходяться у стосунках в ієрархічній системі, пріоритет слід віддавати розвитку саме координаційних зв'язків.

Найбільший інтерес викликає третій тип стосунків, для яких характерним є вплив керованого об'єкта на суб'єкт, що управляє. Саме реординаційні зв'язки забезпечують самостійність нижчих елементів, а також їх здатність впливати на більш високі. На думку Ж. Завальної реординаційні відносини — це зворотне вертикальне упорядкування знизу вгору, коли «низи» стимулюють прийняття «верхами» певних рішень. Вони характеризуються спрямованістю ініціативи встановлення управлінських відносин від органу нижчого рівня до органу вищого рівня, таким чином встановлюється зворотний зв'язок в управлінні. У цих відносинах ініціатива встановлення взаємозв'язків відходить від суб'єкта, який вимагає управління [6, с. 44]. Розглядаючи взаємодію місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування А.Р. Крусян виокремлює три типи реординації: зворотне впорядкування, кореляційну реординацію та ініціативну реординацію [7, с. 128-130].

Звичайно, при характеристиці виконавчих комітетів як суб'єктів адміністративного права найбільший інтерес викликають управлінські зв'язки з органами виконавчої влади, до системи яких виконавчий комітет інтегрований. Проте слід зазначити, що управлінські зв'язки виконавчих органів місцевих рад з іншими органами публічної влади є досить специфічними, враховуючи організаційно-правові основи місцевого самоврядування.

Говорячи про удосконалення управлінських зв'язків виконавчих органів місцевих рад з іншими органами публічної влади, слід акцентувати увагу на необхідності поліпшення регламентації таких зв'язків та необхідність розширення практики розробок регламентів взаємодії виконавчих органів місцевих рад з іншими органами для поліпшення організаційної складової стосунків між відповідними органами.

Список використаної літератури:

1. Концепция административной реформы в Украине : утверждена указом Президента Украины от 22.07.1998 г. № 810/98. [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/810/98>
2. Дерез В.А. Управленческие отношения в системе органов исполнительной власти и их правовое регулирование : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Дерез В.А. — К., 2006. — 190 с.
3. Державне управління: філософські, світоглядні та методологічні проблеми : монографія / за ред. В.М. Князева. — К. : Вид-во НАДУ ; Міленіум, 2003. — 320 с.
4. Державне управління : словник-довідник / [уклад.: В. Д. Бакуменко (кер. творчого кол.), Д.О. Безносенко, І.М. Варзар, В.М. Князев та ін. ; за заг. ред. В.М. Князева, В.Д. Бакуменка]. — К.: Вид-во УАДУ, 2002. — 228 с.
5. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади : навч. посіб. / за заг. ред. Н.Р. Нижник, В.М. Олуйка — Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2002. — 352 с.
6. Завальна Ж.В. Щодо питання договірного регулювання відносин державного управління / Ж.В. Завальна // Часопис Київського ун-ту права. — 2009. — № 2. — С. 43–47.
7. Крусян А.Р. Взаимодействие местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления в Украине : учеб. пособ. / А.Р. Крусян. — О. : Юрид. літ-ра, 2001. — 162 с.

Голоядова Тетяна Олексіївна

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного та фінансового права,
кандидат юридичних наук, доцент

ПРІОРИТЕТНІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ПРИТЯГНЕННЯ ОСОБИ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Процедура притягнення особи до адміністративної відповідальності як ніколи потребує сьогодні свого вдосконалення. Порядок притягнення до адміністративної відповідальності